

Рим көріністі орнықтырады — төртінші нөмір

Ескі қайшылықтарды қайта жаңғырту: Адвентизмдегі пайғамбарлықты түсіндіру жолындағы күрес

Jeff Pippenger

2024-08-08

Соңғы күндерде «ескі даулардың» қайта жанданатыны бізге алдын ала ескертілген.

«Тарих пен пайғамбарлықта Құдай Сөзі шындық пен адасушылық арасындағы ұзаққа созылған қақтығысты бейнелейді. Бұл қақтығыс әлі де жалғасуда. Болған нәрселер қайтадан қайталанатын болады. Ескі даулар қайта жанданып, жаңа теориялар үздіксіз туындайтын болады». Selected Messages, book 2, 109.

Өрдайым сол ескі даулар Қазіргі Римнің рөлін әлсіретуге бағытталған шайтандық әрекет болды, өйткені аянды бекітетін — соңғы күндердегі папалық Рим. Бұл ақиқаттың Адвентизм тарихында бірнеше мысалы бар. Біріншісі — 1843 жылғы пионерлік кестеде бейнеленгендей, протестанттар мен миллериттер арасындағы дау. Қасиетті 1843 жылғы пионерлік кестеде — «Иеміз басшылық еткен және өзгертілмеуге тиіс» болған кестеде — Құдай сөзінің пайғамбарлық ақиқатына тікелей сілтеме болмаған жалғыз нәрсе сол дәуірдегі протестанттармен миллериттердің арасындағы даудың бейнеленуі еді. Протестанттар Даниял кітабының он бірінші тарауының он төртінші аятындағы «сенің халқыңның қарақшыларын» Антиох Епифан деп таныды, ал миллериттер оның Рим екенін білді.

«164 Антиох Епифанның өлімі; ол, әрине, Әміршілердің Әміршісіне қарсы тұрған жоқ, өйткені Әміршілердің Әміршісі дүниеге келмей тұрып, ол 164 жыл бұрын өлген еді». 1843 жылғы Пионерлер кестесі.

Осыдан кейін Жақып Уайт пен Урия Смит арасында Даниял кітабының он бірінші тарауындағы «солтүстіктің патшасын» дұрыс айқындау жөнінде дау туды. Жақып Даниялдың он бірінші тарауының соңғы аяттарындағы «солтүстіктің патшасын» папалық Рим, немесе мен оны қалай атайтын болсам, қазіргі Рим деп тануда дұрыс болды. Смит болса Даниял кітабының он бірінші тарауының отыз алтыншы аятындағы «солтүстіктің патшасы» атеистік Франция деп дәлелдеді.

«36-АЯТ. Патша өз еркі бойынша әрекет етеді; ол өзін әрбір тәңірден жоғары көтеріп, өзін ұлықтайды, тәңірлердің Тәңіріне қарсы сұмдық сөздер айтады және қаһардың мерзімі толғанға дейін өркендейді; өйткені белгіленген нәрсе орындалады.

«Мұнда таныстырылған патша соңғы рет аталған күшті, атап айтқанда, папалық билікті білдіре алмайды; өйткені бұл сипаттамалар сол билікке қолданылған жағдайда сәйкес келмейді.» Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 292.

Смит өзіне тән «жекеше түсіндірмесін» енгізіп, былай деді: «Мұнда аталған патша соңғы рет ескерілген сол күшті, атап айтқанда, папалық билікті білдіре алмайды; өйткені егер бұл сипаттамалар сол күшке қолданылса, сәйкес келмейді». Құдай Сөзі ешқашан жаңылмайды, әрі үзіндінің айқын грамматикалық құрылымын теріске шығару үшін адамдық пайымды қолдану грамматикалық тұрғыдан қате. Аятта «және патша» делінген, бұл аталып отырған патшаның алдыңғы үзіндіде көрсетілген сол патша екенін талап етеді. Жаңа патшаның бар екеніне ешқандай дәлел жоқ, ал Смит «соңғы рет ескерілген сол күштің» «папалық билік» болғанын растайды. Ол өз кітабында отыз бірінші аяттан отыз бесінші аятқа дейін папалық билік туралы айтылатынын мойындайды, әрі отыз алтыншы аятта жаңа патшаны көрсететін ешбір грамматикалық дәлел болмағандықтан, ол отыз бесінші аяттан кейінгі аяттар папалық биліктің пайғамбарлық сипаттарын білдірмейді деп қана уәж айтады. Сондықтан ол Франция туралы өз пікірін енгізеді.

Смит қырқыншы аятқа жүгінгенде, өзінің жеке түсіндірмесіне сүйеніп тұрғызған қате пайғамбарлық тұғыр оны үш жақты соғысты айқындауға мәжбүрлейді; ол өз жорамалдары бойынша осы аятта Францияға қарсы «түрткі жасайтын» оңтүстіктің патшасын Мысыр деп таниды, ал солтүстіктің патшасы ретінде Түркияны көрсетіп, оның да Францияға қарсы келетінін айтады. Адам тарапынан қосылған сол түсіндірме Смитті тура мағынадағы Армагеддонды айқындайтын пайғамбарлық үлгі құруға алып келеді; онда Түркия Иерусалимге қарай жорық жасап, Михаил орнынан тұрған кезде адамзат сынағы мерзімінің аяқталғанын белгілейді. Адвентизм тарихында мұндай қолданудың жаңсақтығын дұрыс түрде айқындаған көптеген кітаптар жазылған.

Бұл мақаланың мақсаты Урия Смиттің жеке түсіндірмесінің жемістерін қарастыру емес, тек оның жеке түсіндірмесін ілгерілете бастағанда туындаған дауды айқындау ғана; өйткені Джеймс Уайт оның жаңсақ көзқарасына қарсы тұрған кезде, бұл Адвентизм ішіндегі даудың тағы бір тармағына айналып, онда Римді дұрыс айқындау жалған қолданылу арқылы шабуылға ұшырады.

Сондай-ақ Даниел кітабындағы «күнделікті» жөніндегі созылық дау-дамай да болды: сол кезде Лаодикеялық адвентизм Даниел кітабындағы «күнделіктіні» Мәсіхтің қасиетті орындағы қызметімен теңестіретін, осылайша «күнделіктінің» пұтқа табынушы Римнің нышаны екені туралы орныққан іргелі ақиқатқа қайшы келетін, діннен безген протестанттық көзқарасты қабылдады.

«Содан кейін мен “күнделіктіге” (Даниял 8:12) қатысты мынаны көрдім: “құрбандық” деген сөзді адам даналығы қосқан, әрі ол мәтінге жатпайды; ал Жаратқан Ие сот сағаты туралы хабарды жариялағандарға оның дұрыс түсінігін берген. 1844 жылдан бұрын, бірлік болған кезде, “күнделікті” туралы дұрыс көзқарасқа дерлік барлығы біріккен еді; бірақ 1844 жылдан бергі абыржу кезінде өзге көзқарастар қабылданып, соның салдарынан қараңғылық пен абыржу ерді. 1844 жылдан бері уақыт сынақ болған жоқ, әрі ол енді ешқашан да қайтадан сынақ болмайды». Early Writings, 74.

Ақырзаман кезінде, 1989 жылы, Даниял кітабының он бірінші тарауының соңғы алты аятының мөрі ашылғанда, солтүстіктің патшасы папалық Рим екені танылды; дәл солай

Жақып Уайт та бұрын Уриа Смитпен болған тартысында оны солай айқындаған еді. Уайт Смиттің жаңсақтығына қарсы жауап бергенде «жол үстіне жол» деген әдістемені қолданды. Уайт былай деп дәлелдеді: егер Даниялдың екінші тарауында бейнеленген соңғы күш те, Даниялдың жетінші тарауында бейнеленген соңғы күш те, Даниялдың сегізінші тарауында бейнеленген соңғы күш те Рим болса, онда үш куәлік желісі бойынша Даниялдың он бірінші тарауында ақырына жететін күш — Смит айтқандай Түркия емес, Рим.

1989 жылы басталған үшінші періштенің пайғамбарлық қозғалысы, 2001 жылғы 11 қыркүйектен көп ұзамай Жоел кітабының бірінші тарауына қатысты даумен бетпе-бет келді. Алғашқы бес аяттың өзінде екі куәгер — әуелі ұрпақтар, содан кейін жәндіктер — Римнің Адвентизмге қарсы әкелген біртіндеп үдеген күйретуін айқындайды. Ишая бойынша пайғамбарлықтағы «маскүнемдер» — «Иерусалимді билейтін келеке етуші адамдар». Олар төртінші әрі соңғы ұрпақта оянады. Бұл біртіндеп үдеген күйрету рухани күйрету болып табылады, өйткені ол соңғы күндердегі Иерусалимге арналған, әрі 1863 жылғы бүліктен бастап Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері Рим ілімдерінен біртіндеп сусындап келді.

Петуел ұлы Жоелге келген Жаратқан Иенің сөзі. Мұны тыңдаңдар, қариялар, құлақ салыңдар, елдің барлық тұрғындары. Бұл сендердің күндерінде болды ма, не тіпті әкелеріңнің күндерінде болды ма? Мұны балаларыңа айтып беріңдер, ал балаларың өз балаларына, ал олардың балалары келесі ұрпаққа айтсын. Шегірткенің бір түрі қалдырғанын шегіртке жеп қойды; шегіртке қалдырғанын жұлдызқұрт жеп қойды; жұлдызқұрт қалдырғанын құрт жеп қойды. Ояныңдар, маскүнемдер, жыландар; ұлыңдар, шарап ішушілердің бәрі, өйткені жас шарап үшін, себебі ол ауыздарыңнан кесіліп тасталды. Жоел 1:1–5.

Нью-Йорк қаласының зәулім ғимараттары құлағаннан кейін, сол кезде соңғы жаңбырдың «себелеуі» басталғаны және Миллершілер тарихында орындалған Хабаккук кітабының екінші тарауындағы тартыстың қайтадан жүріп жатқаны түсінілді. Бұл тартыс дұрыс пайғамбарлық әдіснама туралы еді.

Мен өз қарауыл орныма тұрамын, мұнараға шығып орнығамын, Оның маған не айтарын және әшкереленгенімде не деп жауап берерімді көру үшін қадағалап тұрамын. Сонда Жаратқан Ие маған жауап беріп, былай деді: «Аянды жазып ал да, жүгіріп бара жатып оқи алатындай етіп, тақталарға анық жаз. Өйткені аянның өзіне белгіленген уақыты бар; бірақ ақырында ол сөйлейді де, өтірік айтпайды. Кешіккендей болса да, оны күт; өйткені ол сөзсіз келеді, кешікпейді. Міне, кеудемсоқтың жаны өз ішінде тура емес; ал әділ өз сенімі арқылы өмір сүреді. Иә, сондай-ақ шараптың кесірінен ол шектен шығады; ол — тәкаппар адам, тыныш отырмайды. Ол өз нәпсісін өлілер мекені сияқты кеңейтеді, өлім тәрізді тойымсыз, өзіне барлық халықтарды жинайды, өзіне барлық ұлттарды үйіп-төгеді». Аввакум 2:1–5.

Хабаккуқтың екінші тарауындағы сыналу Аян кітабының он сегізінші тарауындағы күдіретті періште 2001 жылдың 11 қыркүйегінде түскен кезде басталған жүз қырық төрт мыңдық қозғалыстың сыналуын бейнеледі. Содан кейін 1843 жылғы пионерлік кестеде бейнеленген Адвентизмнің негіздерінде тұрғандар мен Хабаккуқта «шарап арқылы» заңнан

аттайтындар және Жоелдегі кейін «оянып», бірақ содан соң «ауыздарынан» «жаңа шарап» кесіліп тасталған «маскүнемдер» арасында дау-дамай басталды.

Бірінші аяттағы «gerproved» деген еврей сөзі «дауласты» дегенді білдіреді. Миллершіл сақшыларға берілген дәлел 1843 жылғы ізашарлық кестеде бейнеленді; ол осы аяттардың орындалуы ретінде 1842 жылдың мамырында жасалды. Сенімдерімен өмір сүрген бір топ сол кезеңге арналған пайғамбарлық қазіргі ақиқат хабары жөнінде шарап арқылы заңды бұзған басқа бір топпен дауда болды. Бұлар — оянып, шараптың, яғни ілімнің нышанының, ауыздарынан кесіліп тасталғанын көретін Жоелдің маскүнемдері. Бұлар — мөрленген кітапты түсінуге қауқарсыз, Иерусалимді билейтін Ефремнің Ишаядағы маскүнемдері.

Ефремнің маскүнемдеріне, тәкаппарлық тәжіне қасірет! Олардың салтанатты көркі — семіп бара жатқан гүл; олар шараптан есеңгірегендердің құнарлы аңғарларының басында тұр! Міне, Жаратқан Иеде құдіретті де күшті Біреу бар; Ол бұршақ дауылындай, қырып-жоятын құйындай, арнасынан асқан қуатты сулар тасқынындай, жерге құдіретті қолымен құлатады. Тәкаппарлық тәжі — Ефремнің маскүнемдері — аяқ асты болады.... Тоқтап, таңданындар; айқайлаңдар, әрі жалбарынындар: олар мас, бірақ шараптан емес; олар теңселеді, бірақ ішімдіктен емес.... Сондықтан Иерусалимдегі осы халықты билеп отырған келемеждеуші адамдар, Жаратқан Иенің сөзін тыңдаңдар. Өйткені Жаратқан Ие сендердің үстілеріңе терең ұйқы рухын төкті де, көздеріңді жұмды; пайғамбарларды, әміршілеріңді, көріпкелдерді жауып тастады. Бүкіл аян сендер үшін мөрленген кітаптың сөздеріндей болды; оны білгір біреуге беріп: «Осыны оқышы»,— дейді, ал ол: «Оқи алмаймын, өйткені ол мөрленген»,— дейді. Сосын кітапты оқи алмайтын біреуге беріп: «Осыны оқышы»,— дейді, ал ол: «Мен оқи алмаймын»,— дейді. Ишая 28:1–3, 14; 29:9–12.

Ефремнің маскүнемдері мен Құдайдың пайғамбарлық Сөзі арқылы сеніммен жүретіндердің арасындағы Хабаққұқтағы дау Ишаяның куәлігіндегі дұрыс және бұрыс әдістеме жөніндегі дау ретінде нақтылы айқындалады, өйткені Ишая дәл «үстіне үстіне жол» әдістемесінің маскүнемдердің сүрінуіне және өліммен келісімге кіруіне себеп болатынын көрсетеді.

Бірақ олар да шараптан адасты, және күшті ішімдіктен жолдан тайды; діни қызметкер де, пайғамбар да күшті ішімдіктен адасты, шарапқа жұтылып кетті, күшті ішімдіктен жолдан тайды; олар көріпкелдікте қателеседі, үкім шығаруда сүрінеді. Өйткені барлық дастархандар құсық пен ласқа толы, таза орын жоқ. Ол білімді кімге үйретпек? Ілімді кімге ұқтырмақ? Сүттен айырылғандарға ма, омыраудан ажыратылғандарға ма? Өйткені өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет; жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда азғана, онда азғана болуы керек: Себебі Ол осы халыққа тұтыға сөйлейтін еріндермен және бөтен тілмен сөйлейді. Оларға Ол: «Міне, шаршағанға тыныштық беретін тынығу осы; міне, сергіту осы»,— деді; бірақ олар тыңдағысы келмеді. Сондықтан Жаратқан Иенің сөзі оларға өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет; жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда азғана, онда азғана болды; сондықтан олар барып, шалқасынан құлап, күйреп, тұзаққа түсіп, ұсталып қалсын. Сондықтан Иерусалимдегі осы халыққа билік жүргізіп отырған мысқылшыл адамдар, Жаратқан Иенің сөзін тыңдаңдар. Өйткені сендер: «Біз өліммен келісім жасадық, әрі о дүниемен уағдаластық; топаншадай төнген қамшы

өткенде, ол бізге жетпейді: өйткені біз өтірікті панамыз еттік, және жалғандықтың астына жасырындық», — дедіндер. Ишая 28:7–15.

Содан кейін Ишая Құдайдың Абақұқтың дауына маскүнемдерге сот әкелетін не нәрсені енгізгенін айқындайды, және ол іргетас тасы — Леуіліктер жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» еді; бұл Жәбірейіл мен періштелер Уильям Миллерді түсінуге жетелеген алғашқы уақыт пайғамбарлығы болатын.

Сондықтан да Жаратушы Ие Тәңір былай дейді: Міне, Мен Сионда іргетас үшін бір тасты, сыналған тасты, қымбат бағалы бұрыштық тасты, берік іргетасты қалап жатырмын; сенуші асықпайды. Сондай-ақ сотты өлшеуіш жіпке, ал әділдікті тіктеуішке қоямын; бұршақ өтіріктің панасын swept away етіп, сулар жасырынатын орынды басып кетеді. Сонда өліммен жасаған келісімдерің күшін жояды, әрі о дүние жайындағы уағдаластықтарың тұрмайды; тасыған жазалау өткенде, сендер соның табанына тапталасындар. Ишая 28:16–18.

Иеміз Өз халқын ежелгі жолдарға қайта бастағаннан көп ұзамай, 2001 жылғы 11 қыркүйектен бастап, қозғалысқа қатысып жүрген бір топ Жоелдегі төрт жәндік үшінші қасіреттің Исламын бейнелейді деп тұжырымдады. Сол соңғы ұрпақта Құдай халқына «жолма-жол» әдіснамасы ашылған кезде, пайғамбарлықтың негізгі бір ережесі танылды. Ол ереже — пайғамбарлықтың үш мәрте қолданылуы, ал Жоелдегі төрт буын үшінші қасіреттің Исламын бейнелейді деп тұжырымдаған топ өздерінің қате қолданылуын қуаттау үшін пайғамбарлықтың үш мәрте қолданылуы ережесін қате қолданды.

Содан кейін 2014 жылғы кезеңде Ұлыбритания мен Аустралиядан шыққан гомосексуалдық «woke» күн тәртібімен Шайтанға осы қозғалыстың ішіне енуге жол берілді; бұл күн тәртібі өз шабуылын Даниял кітабының он бірінші тарауының бірінші мен он бесінші аяттарында бейнеленген тарихты жалған түсіндіруге негіздеді. Осы қозғалысқа жасырын еніп, оған шабуыл жасаған гомосексуализмді жақтайтын жетекшілер ақырында Рим папасы — антихристке қарсы жалған айыптар тағылған-мыс деп, Адвентизм Рим папасынан кешірім сұрауы керек деп мәлімдеді. Бұл шабуылдың мақсаты қозғалысты өлтіру, әрі ең алдымен «сенің халқыңның тонаушылары» айқындалатын дәл сол үзіндіге (Даниял 11:1–15) қатысты шатасу туғызу болды.

Осы даулардың бәрі Шайтанның папалық Римнің нышанын шатастыруға жасаған әрекеті болды. Жер бетінде болып жатқанда жаңалық жоқ, деп өмір сүргендердің ішіндегі ең дана адам айтқан. Бүгінде дау тағы да Римді, «сенің халқыңның қарақшылары» деп нышандалған Римді, айқындау мәселесіне негізделіп отыр. Жаңа әрі жеке түсіндірме «сенің халқыңның қарақшылары» — Америка Құрама Штаттары деп мәлімдейді; сөйтіп, олар мұның Миллериттер мен протестанттар арасындағы ең алғашқы даумен бірдей дау екендігін, сондай-ақ XVI ғасыр авторы Джон Хейвудқа телінетін: «Көргісі келмейтіндердей соқыр ешкім жоқ», — деген ескі нақылды, сірә, аңғармайды. Оның сөзінің тағы бір нұсқасы: «Естігісі келмейтіндердей саңырау ешкім жоқ». Бәлкім, көпшілігі бұл тіркестің Хейвудқа телінетінін білмейді, сондай-ақ Хейвудтың бұл тіркесі Киелі кітаптағы, мысалы Еремия мен Ишаядан табылатын және Жаңа өсиетте Иса келтірген аяттардан туындағанын да

түсінбейді.

Енді мынаны тыңдаңдар, ей, ақымақ әрі түсініксіз халық: көздері бар, бірақ көрмейді; құлақтары бар, бірақ естімейді. Еремия 5:21.

Даниялдың «зұлымдары» мен Матайдағы «ақылсыз қыздары» «білімнің артуын» түсінбейді. 1989 жылғы білімнің артуы, ең алдымен, Даниял кітабының он бірінші тарауының соңғы алты аяты папалықтың, немесе мен атағандай, Қазіргі Римнің соңғы өрлеуі мен құлауын айқындайтынын тану болды. Бұл аяттар Америка Құрама Штаттарын көрсетеді, бірақ тек Америка Құрама Штаттарының папалық билікке қатынасын ғана. «Зұлымдар» мен «ақылсыздар» «данышпандарға» қарсы қойылған, ал ақырғы күндердегі данышпандар 1989 жылғы білімнің артуын түсінеді. Ақылсыздар — көздері бола тұра көрмейтін, құлақтары бола тұра естімейтіндер.

Сонда мен Жаратқан Иенің: «Кімді жіберемін, Біз үшін кім барады?» — деген дауысын естідім. Сонда мен: «Міне, мен; мені жібер», — дедім. Ол айтты: «Бар да, мына халыққа айт: “Ести беріңдер, бірақ түсінбеңдер; көре беріңдер, бірақ ұқпаңдар”. Осы халықтың жүрегін семірт, құлақтарын ауырлат, көздерін жұм; олар көздерімен көріп, құлақтарымен естіп, жүректерімен түсініп, теріс жолынан қайтып, сауығып кетпесін». Ишая 6:8–10.

Ишая кітабының алтыншы тарауында сөз арналып отырған халық — 2001 жылғы 11 қыркүйекте келген «осы шақтағы ақиқат» хабарын ұстанатынын мәлімдейтіндер, өйткені Ишаяның алтыншы тарауы бұл оқиғаның «жер жүзі Жаратқан Иенің ұлылығына толған» кезде болып жатқанын көрсетеді. Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періште түскенде, Құдайдың бір жанасуымен Нью-Йорк қаласының зәулім ғимараттары құлатылған сәтте, жер жүзі Құдайдың ұлылығымен нұрланды.

Ұзиях патша өлген жылы мен де Тақ Иесін көрдім: Ол биік те асқақ тағтың үстінде отыр екен, ал Оның шапанының етегі ғибадатхананы толтырып тұрды. Оның үстінде серафтар тұрды: әрқайсысының алты қанаты бар еді; екеуімен ол жүзін жауып тұрды, екеуімен аяқтарын жауып тұрды, ал екеуімен ұшып жүрді. Сонда бірі екіншісіне дауыстап былай деді: «Әскерлердің Иесі киелі, киелі, киелі; бүкіл жер жүзі Оның ұлылығына толы». Айқайлағанның дауысынан есіктің босағалары қозғалып кетті, ал үй түтінге толды. Ишая 6:1–4.

Уайт ханым періштенің жариялауын Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періште жер бетін өз даңқымен нұрландырған уақытты айқындайтын оқиғамен байланыстырады.

“Құдай Ишаяны Өз халқына хабармен жібергелі тұрған кезде, әуелі пайғамбарға аянда киелі үйдің ішіндегі ең қасиетті орынды көруге рұқсат етті. Кенеттен ғибадатхананың қақпасы мен ішкі пердесі көтеріліп не шетке тартылғандай болып көрінді, сөйтіп оған ішке, тіпті пайғамбардың аяғы да кіре алмайтын ең қасиетті орынға қарауға мүмкіндік берілді. Оның алдында биік әрі асқақ тағқа отырған Ехоба туралы аян ашылды, әрі Оның ұлылығының етегі ғибадатхананы толтырды. Тақтың айналасында ұлы Патшаның сақшыларындай серафимдер тұрды, және оларды қоршаған ұлылықты өздері де

сәулелендіріп тұрды. Олардың мадақ жырлары терең тағзым үндерімен жаңғыра естілгенде, қақпаның тіректері жер сілкінісінен шайқалғандай теңселді. Күнәмен былғанбаған еріндерімен бұл періштелер Құдайды мадақтап былай деп жар салды: ‘Әскерлер Иесі Жаратқан Ие киелі, киелі, киелі; бүкіл жер жүзі Оның ұлылығына толы’. [Қараңыз: Ишая 6:1–8.]”

Тақтың айналасындағы серафимдер Құдайдың ұлылығына көз тіккенде, қастерлі де терең үрейге соншалық толы болғандықтан, олар бір сәтке де өздеріне сүйсіне қарамайды. Олардың мадақтауы Әскерлер Иесіне арналған. Олар бүкіл жер Оның ұлылығына толатын болашаққа көз салғанда, жеңіс жыры бірінен біріне әуезді үнмен жаңғырып: «Қасиетті, қасиетті, қасиетті — Әскерлер Иесі»,— деп шырқалады. Gospel Workers, 21.

2001 жылғы 11 қыркүйекте басталған мөрлену уақыты кезінде Құдай халқының өкілі болған Ишаяға, көздері бола тұра көруді таңдамаған, құлақтары бола тұра естуді таңдамаған халыққа жеткізу үшін хабар берілді. Иса, Альфа мен Омега ретінде, жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақытының аяқталуын оның басталуымен бейнелейді. Соңында Ишаямен бейнеленген бір хабаршы тағы да пайда болады; ол көруді де, естуді де таңдамаған халыққа хабар алып келеді. Сол хабар жүз қырық төрт мыңның соңғы тазартылуын жүзеге асырады. Бұл хабар — Құдайдың пайғамбарлық куәлігінен әкелінетін Ақиқат сөздері. Сол пайғамбарлық куәлік — «сенің халқыңның тонаушылары» деп бейнеленген күштің қуатымен орнығатын «аян».

Келесі мақалада біз осы даулардың әрқайсысын алып, оларды жол үстіне жол қою әдісімен бірінің үстіне бірін қабаттастыра қарастырамыз. Миллериттер желісі, Смит пен Уайт желісі, «күнделікті» желісі, 1989 жылғы «солтүстіктің патшасы» желісі, Жоелдің жәндіктері желісі және қазіргі дау. Алты ескі дау — бұлар жол үстіне жол қою арқылы қарастырылғанда, 1843 жылғы пионерлік кестеде бейнеленген алғашқы даудың ақиқатын айқын түрде қуаттайды. Ол ақиқат мынау: Рим — «сенің халқыңның қарақшылары», олар өздерін жоғары көтереді, әрі құлайды, және көріністі орнықтырады.

«Мен 1843 жылғы кестенің Жаратқан Иенің қолымен бағытталғанын және оны өзгертуге болмайтынын көрдім; сандардың Ол қалағандай болғанын; Оның қолы кейбір сандардағы бір қателіктің үстінде болып, оны жасырып тұрғанын, сондықтан Оның қолы алынғанға дейін ешкім оны көре алмағанын көрдім». Early Writings, 74.

Сол сызбадағы ақиқаттарды теріске шығару — сонымен бір мезгілде Пайғамбарлық Рухтың беделін де теріске шығару; ал сол сызба «аянды» орнықтыратын Америка Құрама Штаттары емес, Рим екенін көрсетеді. Дәл осы «аян» туралы Сүлеймен бізге: онсыз Құдай халқы құритынын ескертеді.

«Шайтан... үнемі жалғанды тықпалап, адамдарды ақиқаттан тайдыруға тырысады. Шайтанның ең соңғы алдауы — Құдай Рухының куәлігін күшін жойғандай ету болмақ. “Аян болмаса, халық азады” (Накыл сөздер 29:18). Шайтан Құдайдың қалдық халқында шынайы куәлікке деген сенімді шайқалту үшін, сан қилы жолдармен және әртүрлі құралдар арқылы, асқан айлакерлікпен әрекет ететін болады.»

«Куәліктерге қарсы шайтандық бір өшпенділік тұтанады. Шайтанның әрекеттері қауымдардың оларға деген сенімін шайқалтуға бағытталады, себебі Құдай Рухының ескертулері, әшкерелеулері және кеңестері ескерілсе, Шайтан өз алдауларын енгізіп, жандарды өз адасуларымен матап ұстау үшін соншалық айқын жол таба алмайды». Selected Messages, 1-кітап, 48.

«Сыртқы көріністің ар жағын көретін, барлық адамдардың жүректерін оқитын Біреу зор нұрға ие болғандар туралы былай дейді: “Олар өздерінің моральдық және рухани жай-күйіне бола қайғырып, таңданып тұрған жоқ”. Иә, олар өз жолдарын өздері таңдады, және олардың жаны өздерінің жиіркенішті істерінен ләззат табады. “Мен де олардың адасуларын таңдаймын, және олардың қорқыныштарын бастарына келтіремін; өйткені Мен шақырғанда, ешкім жауап бермеді; Мен сөйлегенде, олар тыңдамады; қайта, олар Менің көз алдымда зұлымдық жасады, әрі Маған ұнамайтынды таңдады”. “Құдай оларға өтірікке сенулері үшін күшті адасуды жібереді”, өйткені “құтқарылулары үшін шындыққа деген сүйіспеншілікті қабылдамады”, “қайта, әділетсіздіктен ләззат алды”. Ишая 66:3, 4; 2 Салониқалықтарға 2:11, 10, 12.»

«Көктегі Ұстаз былай деп сұрады: “Шын мәнінде көптеген істерді дүниелік саясатқа сай атқарып, Ехобаға қарсы күнә жасап жүріп, өздерің дұрыс іргетастың үстіне құрылыс салып жатырмыз және Құдай біздің істерімізді қабылдайды деп көрсетуінен гөрі, ақылды азғыратын бұдан да күшті қандай алдану болуы мүмкін? О, бұл — бір кездері ақиқатты білген адамдар тақуалықтың рухы мен құдіретінің орнына оның сыртқы түрін шындық деп қателескен кезде; өздерін баймыз, байып кеттік, еш нәрсеге мұқтаж емеспіз деп есептегенімен, шын мәнінде барлық нәрсеге мұқтаж болған кезде, саналарды билеп алатын ұлы алдау, баурап әкететін адасу”.» Testimonies, volume 8, 249, 250.